

üidis ta röemoga Reinowadberi faela langedes : „Reinowadder, miño kallis silmaterra ! kuddas teie kassi ni ðnnelikult läinud, et esoga waenlaste käest peasite ?“ Reinowadder kostis : „Jubba ollin uffa mõistetud, wangis finni föidetud, wölla-reddeli peal ! agga kuñingas allaastas miño peale ja peastis mind surest äddost. Mind sadeti pealegi auo ning illoga linnast välja, Messikäp ja Kriimilmi emandaga jäiwad miño eest käemehheks. Jänesse Argpüssi finnis kuñingas mille armoandmisse tunnistähheks ja andis lubba temaga tehha, mis ma tahhan, sest kuñingas ütles : Argpüs on föige enam teie peale wallet töstnud. Sedda peab ta mulle kohhe wastama, ma tahhan teñale wölga kätte tassuda.“ Jänes kulis elmatades sedda juttu, seisis kui küpsetatud ja püdis pöggememise läbbi eñast peasta. Reinowadder pöökas ukse peale wasto, ašmas jänesse förcist kühudega finni ja affas tedda kágistama ; Argpüs küssendas eslokombel : Kohhefel, tulge appi ! tulge appi ! wagga mees — — Pikkemalt ei sanud ta räfida, rebbane olli temä förrä ärapurgetand ja tosso välja wöinud. Siis kutsus ta naise ja lapsed sagile, ütteldes : „Tulge jänele lihha jöma, mis wägga maitsew on ; eissimest korda saab temast tühjast meile kasso.“ Neñad nülgisid jänesse ja pañid nahka. Ermelina ütles mittoford sües : Läño kuñingale ja kuñingasale kalli roa eest ! „Läitke agga prišfest föhto,“ ütles Reinowadder : „sest forrast on meile füllalti, füt murretseen omsets jälle wärskit toito.

Aega mõda ladan föigele waenlastele sesuggust valsa anda, fui jäñes täña sai. Ermelina ütles : Tahsin aumogi küssida, kuddas ni ölpast nende käest peasite ? Reinowadder kostis : „Jut wöitäks meil wägga paljo aega, affaksin föik pettust üleslunnistama, mis läbbi kuñinga käest peasin. Gi meie sõbrus kuñingaga kaua sa festma ; fui temä töt kuleb, siis lähheb tussine wiñha temel miño wasto pöllema. Saaks temä teiskorda mind oma wölli alla, ei siis jõuaks cuom öbbe egga fuld mind peastma. Armo ei olle nul lota, sedda ma tean ; temä lasseb mind üllespuu ; — meie peame süt ärrapöggenema. Lätki ülle merre Some male, ehk Rootsi ! seal ei tunne meid feddag ; meie ellame tassaillolest sealatse Ma arritud kombe järrel. Taewas sago meid aitama ! Comes on maggasat toitu füllalti : kañu, añi, parta, jäñesid ja muid pudden-ellajaid farja faupa. Seal on keniad förged mäed, sured järwed ja juuvad illusad ilmad. Some merre ning järwed on fallo tais, kuhho sabba sisse pistad, tuldeb neid tosima faupa külgi. Jah, armas naisokene ! kui rahholist ello iggatsemi, peame Some male pöggemema. — Pange, armokene, tähhele, mis teile ütlen : Sel korrak peasin walle läbbi kuñinga küsist ; lubbasin teñale kuñinga Kallewi-poea warranduse pääranduseks : juhhatasin fohta, kus rahha auf peab seisma. Lähwad nemad juhhatud fohta otsima, kust middag iei leia, ja saab kuñingas märko, et tedda petsin, siis süttib temä tussine wiñha pöllema. Sedda wallet